

да ся покаже предъ домашны-тъ, като че никакъ не бѣше ъкъ сиѣ за нищо. Ходѣше си изъ двора и часть по часть ся удумваше съ добытацы-тъ: ту хукаше кравѣ-тъ, че отворила врата-та на агнета-та, ту калнеше кучета-та, че излокали сурватѣ-тъ, дѣто приготвила за прасета си и др.

Снаха-та (Василува булка), помагаше на старѣ-тъ си свекърва и ся трудеше да приготви ведрыцы, за да издои овце-тъ, кои Стоенчо сынъ имъ, полегка легка караше отъ полянѣ-тъ. А между това Станка, сестра Стоенчува приготвяваше вечерѣ-тъ. Слѣдъ като ся сичкы прибрахѣ дядо Иванъ залости въ послѣдний пѣтъ добръ вратника, влезе въ къщи и сѣдна да вечеря съ сичкы-тъ си домашны. Засилѣ си похапна и ся отѣгли край огнище-то, дѣто запуши късѣ си луличѣ. Скоро сичкы ся понаядохѣ и станахѣ. Станка, като растрѣби софрѣ-тъ, отиде въ собѣ-тъ за да постели на баща си, а Стоянчо отиде да обыколи овце-тъ и да нахрани обычно-то си куче Черня, съ останалы-тъ корычкы.

Дядо Иванъ, като остана самси съ бабичѣ-тъ си, слѣдъ едно дълбоко въздышаніе, продума: жена! страшны години дочекахме. Този бой, дѣто ся е подигналъ сега, много майкы ще расплаче,